

Párt és pártépítés

A DISZ bizottság feladata a kongresszusi versenyben

A III. pártkongresszus tiszteletére folyó versenyben szép eredményeket értünk el. A jó eredmények elérésében komoly szerepe van a DISZ bizottságnak, azaz, hogy versenyeket szervezett, párosversenybe lépett Petőfi és Dudar bányákkal, DISZ frontjait látogatja, egyes DISZ brigádoknál is jó munkát végez.

Kétségtelen, hogy vannak a DISZ bizottság munkájában eredmények, azonban a hiányosságok még ezt jóval túlhaladják és ezért feltétlen szükséges, hogy a DISZ bizottság változtatson munkamódszerén, illetve hajtsa végre azt a munkatervet, amit kidolgozott.

Olasz elvtárs, a DISZ bizottság titkára elkészített egy munkatervet.

Ez a munkaterv azonban még ott van a DISZ bizottság fiókjában,

az alapszervi titkárok sem tudnak róla. Így nem lehet csodálni, hogy nem kerül egy pontja sem végrehajtásra.

Mit is tartalmaz ez a munkaterv? Egyik pontja feladatul tűzi, hogy a Ferenc-mezői 107-es szinti szállítók között a munkafegyelmet megjavítja. A lapunk más helyén írtunk a fejtőgépek munkájáról és ott éppen a Ferenc-mezői szállítók hiányzásai akadályozták a munkát, vagyis ezt az bizonyítja, hogy a DISZ bizottság nem foglalkozik a munkatervében meghatározott feladatokkal és ez kihatással van a kongresszusi versenyre.

A munkaterv egy másik pontja az igazolatlan hiányzásokról, a szállítók látogatásáról szól. A szállítók látogatásával a DISZ bizottság a munkafegyelmet kívánja megjavítani. Az Ernő-várali Czimmerman András és Cs. Szabó István ebben a hónapban már több hiányt vétett, a Ferenc-mezői Sajtós Gábor és Hegedűs Zoltán hiányzott többször. S

a DISZ bizottság nem látogatta meg őket a szállásokon, nem érdeklődött a hiányzások okai felől, vagyis a munkaterv csak papíron van meg, a valóságban a végrehajtására nem kerül sor.

A DISZ bizottság két vándorzászlót tűzött ki a versenyben legjobb eredményt elérők számára. Ezt a vándorzászlót valószínű az egyik DISZ front és a Csász brigád fogja megnyerni. Ez igen jó. Nem is ezt kifogásoljuk, hanem azt, hogy ezeknek az elvtársaknak soha nincs megfelelő versenytársuk,

mert a DISZ bizottság csak 6 velük foglalkozik, nem törődik a gyengébb teljesítőkkel, nem igyekszik őket magasabb szintre emelni, s a versenyt valóban izgalmasra tenni.

Mik volnának azok a feladatok, amik a munkatervből kimaradtak? Legelsősorban a fiatalokat bekapcsolni a DISZ szervezetbe, minél több DISZ tagot szervezni, de olyanokat, akik valóban megismerik a DISZ szervezet jelentőségét, célját és ezekből állandó nevelő munkával aktívákat képezni.

A DISZ vezetősége tegye most már rendszeressé a legényszállók látogatottságát, patronáljának egy-egy szobát, osszák fel maguk között úgy a területet, hogy mindennap kijussanak a szállókra. Mindennap lejussanak a munkahelyre és mindennap beszéljenek a dolgozókkal, mindennap magyarázzák meg nekik, hogy miért van verseny, hogy mi a célja a kongresszusi versenynek, mit akarunk elérni.

Mondják el a DISZ bizottsági tagok a fiataloknak, hogy soha még ilyen jóvá a fiatalok előtt nem állt. Mutassák meg, hogy hány fiatal emeltek ki közülünk és vittek el katonatisztnak, mutassák meg, hogy mi keres egy becsületesen dolgozó fiatal.

De magyarázzák meg nekik azt is, hogy milyen volt a múltban a fiatalok élete, amikor akár a bányában, akár az iparban, pofonnal és éhbérrel „nevelték” a fiatal dolgozókat.

A mi fiataljaink között igen sok a példamutató, jól teljesítő DISZ tag. Ezeket a fiatalokat használja fel a DISZ vezetőség a munkájában. Vonja be őket a népevelő munkába, bizza meg őket feladatokkal, mert a DISZ vezetőség egyedül, anélkül, hogy a DISZ tagokra támaszkodna, nem képes a feladatát elvégezni. Csak ezeknek az aktíváknak a segítségével tudja a Petőfi bányával folytatott versenyt elővé tenni, az igazolatlan hiányzásokat megszüntetni, a kongresszusi verseny feladatait elvégezni.

A feladatokat lényegileg a DISZ bizottság már meghatározta, amikor a munkatervet elkészítette. Mos már csak az szükséges, hogy a munkaterv ne porosodjon a fiókban, valóságga váljon, eljusson az alapszervek titkáraihoz és onnan az aktívák keresztül végre legyen hajtvva.

Vezetőségválasztás hírei

A vezetőségválasztások Ernő és Ferenc-mező kivételével lezajlottak. Valamennyi vezetőségválasztó taggyűlés igen jó volt, a dolgozók aktívák voltak, élénken bírálták a partvezetőség munkáját és ezek helyen új vezetőséget, illetve új dolgozókat választottak a vezetőségbe.

Az eddigi vezetőségválasztó taggyűlések közül ki kell emelnünk az Ősi-mezőjét, mégpedig azért, mert ott a bírálókat, illetve a felszólalásokat zöme a pártélet hiányosságaival, illetve eredményeivel foglalkozott, míg ez a többi mezőnkben inkább

gyöngébb volt, hiszen a javaslatok, bírálatok jórészt a termeléssel foglalkoztak, nem kapcsolódtak össze a pártélettel.

Az a javaslatunk az Ernő és Ferenc-mező dolgozóhoz, hogy a vasárnapi vezetőségválasztó gyűléseken felelősségekben kössék össze a pártvezetőség munkájának a megírását a mező termelésével. Mutassanak rá arra, hogyan hat az egyik dolog a másikra, mert az ilyen bírálat sokkal nagyobb segítséget tud adni a vezetőségválasztó taggyűlésnek illetve az új vezetőségnek.

Szakmai továbbképzés

VÍZBETÖRÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA

A karasztoiz elleni küzdelem két részéből áll, először meg kell akadályozni a vízbetörés létrejöttét, másodsor vízbetörés esetén el kell távolítani a vízbetörés helyét.

A vízbetörés megakadályozása

A vízbetörésekből megállapítható, hogy a legnagyobb veszélyt a vetőkőből fakadó vizek okozzák. Ennek megakadályozására szolgálják a biztonsági védőpillérek.

A kisebb veszélyességű, de a termelést szintén gátló talpvíz betörések megakadályozása, illetve a termelési és csökkenése többféle áton történhet. Már 1942-ben Ferenc-mező északi részén folytak kísérletek víz betörés kiprovokálására. Ha ugyanis a védőréteg vékonysága miatt a vízbetörés elkerülhetetlen, akkor célszerű azt irányítani, azaz olyan helyen kiprovokálni, ahol a termelést nem zavarja. E célból a frontfejtés alsó légvágatában 10 m-ként Crálus berendezéssel megfúrták a talpat, egészen a víztároló homokréteggig és a furáson keresztül megcsapolták. Ez a módszer az idősebb bányászok tanúsága szerint jól bevált. Feltétlenül szükséges, hogy mind az alsótelepi műveléseknél, mind pedig a be szálló-akna déli mezejének leművelésénél ezt a módszert új-

ból alkalmazzuk és alkalmaz-

A másik módszer a nyitott homlokosszűk és csökkenése, azaz az egyszerű és dőlésmeneti frontok bevezetése, amelyet már ismertettünk.

Vízlezárási munkálatok

A vetőkőből fakasztott nagymennyiségű vízbetörések elzárása legegyszerűbben gátal történhet. Erre Várpalotán több példa is található, amint azt már ismertettük. A gátak legegyszerűbb kivitele a síkgát, amelyet úgy kell elkészíteni, hogy a gátfelek teljesen ép kőzetbe kerüljön, amely ellen bír állni a víz hidrosztatikai nyomásának és egyrészt nem enged meg, hogy a gát egyrészt kiforduljon, másrészt, hogy a gátat a víz a kőzet repedésein keresztül megkerülhesse.

A gátolás volt régebben az egyedüli vízlezárási mód, ma már inkább csak kiegészítő szerepe van a tömítéseknek és inkább nyugalmi vízszint létrehozása a célja. A gátolás legfőbb követelménye a gát helyének megfelelő kiválasztása. Csakis teljesen ép, szilárd, vízzáró kőzetekben lehet gátat készíteni. Csekély átbocsátó képességű kőzet esetén úgy fokozhatjuk a gát biztonságát, hogy a gát előtt és a gát után a vágatot kőszelvényű falazattal

biztosítjuk és a szükséghez mérten nyomás mellett cementinjektálást is alkalmazunk. Így készült pl. az Új-Ferenci ereszkében lévő vízzáró gát is. A gát előtt 8 m hosszban piros téglával kőszelvényben kifalaztuk a vágatot, majd cementáltuk. A 4 m vastag dőngölt betongát készítésénél majdnem 7 m-es kitérés kellett készíteni, hogy szilárd kőzetig jussunk el. A gát mögötti részt behelyezett csöveken keresztül szintén cementáltuk. A gát előtt azután ismét 2 m hosszban piros téglafalal készítettünk. A gát készítés alatt a vízvívót szivattyúkkal tartottuk és az elkészülés után 28 nappal engedték rá a víz nyomását a gatra. A gátba beépített manométer 3,8 atm-oszférát mutatott és a cementálás dacára is volt kb. 150 liter átszivárgás percenként.

A gátak alakjuk szerint lehetnek gömbszerűek, él, vagy sík gátak. Céljuk szerint lehetnek átteresztő és át nem eresztő gátak.

Áteresztő gátaknál különleges gátfelek nem szükségesek, miután ezeknél nincs víznyomás. Tömítés céljára a talpon és az oldalakon szalma, széna, vagy trágya használható. Ezek a gátak rendszerint egymásra helyezett gömb, vagy szögletes fából készült gerendákból állanak, szalma, vagy széna betéttséggel, hogy a vizet a hozott homoktól meg lehessen tisztítani. (Folyt. köv.)

DISZTAVIRAT

A 71/3. sz. Építőipari Vállalat dolgozóinak az élizem cím elnyerése alkalmából harcos jókívánságainkat küldjük.

Amikor sok szerencsét kívánunk az élizem cím elnyeréséhez, kérjük az építő vállalat dolgozóit, hogy szocializmust építő hazánk erősítéséért harcoljanak az élizem cím további megtartásáért.

Várpalotai Szénbányák
Nagyüzemi Pártbizottsága.

A sajtó hivatása

Sztálin elvtárs klasszikus megállapítása, hogy a sajtó segítségével a párt „minden nap, minden órában beszél a munkásosztályal...”

Valóban semmi sem jellemzőbb jobban a sajtó feladatát, hivatását, mint óráról-órára beszélni a munkásosztályal, a parasztsággal, az értelmiséggel, a dolgozó néppel. Óráról-órára segíteni, lelkesíteni a dolgozókat.

A sajtó feladata ma alapvetően más, mint a kapitalista újságok feladata volt. Akkor szociációkról írt az újság, a sajtó csak a kiváltságosok problémáival foglalkozott, de soha a dolgozó nép gondjairól, felemelkedésének lehetőségéről nem írt.

A mi sajtónk jelentősége éppen abban van, hogy szolgálja a dolgozó népet, s küzd a békeért folyó harc első soraiban. Rámutat a párt által kitért nagy feladatok végrehajtására, lelkesíti és szervezi a dolgozókat, a sajtó feladata, hogy lelkes agitátorként munkával és forradalmi lendülettel szervező munkával segítse öt éves tervünk megvalósítását, napról-napra figyelemmel kísérje a dolgozók jó kezdeményezéseit s a párt útmutatása szerint a legsürgősebb feladatokra, illetve ezek megoldására irányítsa a dolgozók figyelmét. A sajtó feladata, hogy jövőnknek ragyogó képét a dolgozók elé tárja, és ennek eléréséért, megteremtéséért odaadó, lelkes munkára sarkalja őket.

A szocialista sajtónak a legjellegzetesebb tulajdonsága, hogy pártos legyen. Szenvedélyes harcos, ismerje az életet, ehhez az szükséges, hogy a dolgozók között éljen, tanuljon a dolgozóktól, amint Lenin elvtárs mondta: — megírja a jelenkor történetét.

A sajtó fejezze ki azt a hitet, ami a béke táborának öntudatos harcosát eltölti. Minden sorát a szocializmus győzelmébe vetett hit hassa át és bátran vágja az imperialisták szemébe, hogy rendszerük menthetetlenül vesztett.

Nem érkezik meg a fa a munkahelyre

A 107-es szinten hajtunk egy vágatot az Ősi-akna felé, ennek a vágatnak március 15-re kész kell lenni. Azonban nem látjuk a vágat sorsát biztosítottnak, mert nem kapunk anyagot.

A fát felülről leküldük, azonban nem ér le a munkahelyünkig, mert a Ferenc-mezőn elhasználták valahol máshol. Nekünk ez naponta 2 óra veszteséget jelent, mert annyi időbe kerül, amíg a szükséges faanyagot öss-

zetlenül pusztulásra van itélve.

A mi sajtónk feladata, hogy rendszerünk mélyeséges demokrátiáját mindjobban a szélesebb tömegek előtt bemutassa. A sajtóban közölni kell a dolgozók bírálatát, ébernek kell figyelni a mindennapi munkára, jelezni kell, ha valahol hiba van, ha valahol szajfátiság mutatkozik, ha eltérnek a párt határozataitól, ha megsértik az állami vagy a tervfegyelmet, ha nem terjesztik, vagy ha éppen elnyomják a bírálatot, ha kárt okoznak az országnak, a dolgozó népeknek. A sajtónak élesen kell ostromozni a munkánk fogyatékosait.

A sajtó ma a szocialista építés további részese, aktív munkása, minden sora buzdít, tanít és nevel. A magyar sajtó a szó legszorosabb értelmében a milliók kényerévé kell, hogy váljon, nevelőmunkával nélkülözhetetlené kell tennie magát a dolgozó életében, útmutatást kell adni munkájukhoz, művelődésükhöz.

A kommunista lap feladata, hogy harcos legyen, megalkuvást nem ismerő és mint Lenin elvtárs megjósolta, minél több olyan „hétköznapi” dolgot írjon meg, amely eleven életünket tükrözi, annak nagyszerűségét, örömeit, de nehézségeit, hibáit is. A mi sajtónknak feladata, hogy eleven, életerős, meggyőző érveket adjon az agitátoroknak, tanítsa a népevelőt, a pártmunkást, elkiné a sajtó legyen a legfontosabb hírforrása tanító mestere.

A sajtó hivatása, hogy mindezt minél elevenebben, a legnagyobb tömegek számára is közérthető módon elmondja. Azonban olyan elevenségre van szükség, amely a dolgozó néphez szól, mert a tömegek szívét nem lehet olvtelen engedményekkel megnyerni, hanem bátor, harcos sajtóval, melyből a párt, a szocializmus ügy iránti végtelen odaadás, a haza szeretet érződik, mert csak az a sajtó tölti be a hivatását, amely együtt él saját népével, tud küzdeni valamennyi népért, szereti a népek hazáját.

Bálint István.